

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (třetího senátu)

30. listopadu 2011 *

Ve věci T-107/08,

Transnational Company „Kazchrome“ AO, se sídlem v Aktioubé (Kazachstán),

ENRC Marketing AG, se sídlem v Klotenu (Švýcarsko),

původně zastoupené L. Ruessmannem a A. Willemsem, poté A. Willemsem
a S. De Knopem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, původně zastoupené J.-P. Hixem, jako zmocněncem, ve spolupráci s G. Berrischem a G. Wolfem, advokáty, poté J.-P. Hixem a B. Driessenem, jako zmocněnci, ve spolupráci s G. Berrischem, advokáty,

* Jednací jazyk: angličtina.

a

Evropské komisi, zastoupené H. van Vlietem a K. Talabér-Ritz, jako zmocněnci,

žalovaným,

podporovaným

Euroalliages, se sídlem v Bruselu (Belgie), zastoupenou J. Bourgeoisem, Y. van Gervenem a N. McNelis, advokáty,

vedlejší účastníci,

jejímž předmětem je návrh na zrušení nařízení Rady (ES) č. 1420/2007 ze dne 4. prosince 2007, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozů silikomanganu pocházejícího z Čínské lidové republiky a Kazachstánu a ukončuje se řízení týkající se dovozů silikomanganu pocházejícího z Ukrajiny (Úř. věst. L 317, s. 5), v rozsahu, v němž se týká dovozů silikomanganu vyrobeného Transnational Company „Kazchrome“ AO, a dále návrh na náhradu škody,

TRIBUNÁL (třetí senát),

ve složení O. Czúcz (zpravodaj), předseda, I. Labucka a D. Gratsias, soudci,
vedoucí soudní kanceláře: N. Rosner, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 18. května 2011,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 24. července 2006 podala Euroalliages Komisi Evropských společenství podnět směřující proti dovozům silikomanganu (dále jen „SiMn“) pocházejícího z Čínské lidové republiky, Kazachstánu a Ukrajiny.
- 2 Dne 6. září 2006 zveřejnila Komise oznámení o zahájení antidumpingového řízení ohledně dovozů [SiMn] pocházejícího z Číny, Kazachstánu a Ukrajiny (Úř. věst. C 214, s. 14).
- 3 Žalobkyně Transnational Company „Kazchrome“ AO (dále jen „Kazchrome“), společnost podle kazašského práva vyrábějící zejména ferosilikomangan, a ENRC Marketing AG (dále jen „ENRC“), společnost podle švýcarského práva působící v oblasti uvádění na trh a prodeje tohoto výrobku – obě společnosti jsou součástí skupiny kontrolované Eurasian Natural Resources Corporation plc – kritizovaly dopisem ze dne

14. září 2006 zahájení šetření zejména z důvodu, že podle jejich názoru podnět neobsahoval dostačující důkazy o existenci dumpingu SiMn pocházejícího z Kazachstánu a o výsledné podstatné újmě pro výrobní odvětví Společenství.

- 4 Dne 25. července 2007 sdělila Komise žalobkyním své předběžné závěry. Dotčeným stranám byla stanovena lhůta s uzávěrkou dne 8. srpna 2007, ve které mohly k tomuto dokumentu předložit své komentáře. Žalobkyně předložily svá vyjádření dne 14. srpna 2007.
- 5 Dne 5. října 2007 vypracovala Komise dokument poskytující konečné informace. Dotčeným stranám byla stanovena lhůta s uzávěrkou dne 15. října, ve které mohly k tomuto dokumentu předložit komentáře. Žalobkyně předložily komentáře dne 15. října 2007.
- 6 Dopisem ze dne 31. října 2007 zaslala Komise žalobkyním přepracovaný dokument poskytující konečné informace. Žalobkyním i ostatním dotčeným stranám byla stanovena lhůta k předložení vyjádření s uzávěrkou dne 12. listopadu 2007 ve 12 hodin. Žalobkyně předložily svá původní vyjádření dne 7. listopadu 2007. Dne 12. listopadu 2007 předložily doplňující vyjádření k přepracovanému dokumentu poskytujícímu konečné informace.
- 7 Dne 4. prosince 2007 přijala Rada Evropské unie nařízení (ES) č.1420/2007, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozů [SiMn] pocházejícího z Čínské lidové republiky a Kazachstánu a ukončuje se řízení týkající se dovozů [SiMn] pocházejícího z Ukrajiny (Úř. věst. L 317, s. 5, dále jen „napadené nařízení“).

8 V článku 1 odst. 1 napadené nařízení stanoví:

„Na dovoz [SiMn] (včetně ferosilikomanganu) kódů KN 7202 30 00 a ex 8111 00 11 (kód TARIC 8111 00 11 10) pocházejícího z Čínské lidové republiky a z Kazachstánu se tímto ukládá konečné antidumpingové clo.“

9 Podle druhého odstavce čl. 1 napadeného nařízení se pro dovoz pocházející z Kazachstánu stanoví sazba antidumpingového cla použitelná na čistou cenu s dodáním na hranice Společenství před proclením ve výši 6,5 %.

10 Rozhodnutím Komise 2007/789/ES ze dne 4. prosince 2007, kterým se pozastavuje konečné antidumpingové clo uložené [napadeným nařízením] na dovoz [SiMn] pocházejícího z Čínské lidové republiky a Kazachstánu (Úř. věst. L 317, s. 79), bylo antidumpingové clo pozastaveno na dobu devíti měsíců.

11 Dopisem ze dne 5. prosince 2007 Komise odpověděla na vyjádření žalobkyň ze dne 7. a 12. listopadu 2007.

12 Pozastavení vyplývající z rozhodnutí 2007/789 bylo prodlouženo až do 6. září 2009 nařízením Rady (ES) č. 865/2008 ze dne 27. srpna 2008, kterým se prodlužuje pozastavení konečného antidumpingového cla uloženého [napadeným nařízením] na dovoz [SiMn] pocházejícího z Čínské lidové republiky a Kazachstánu (Úř. věst. L 237, s. 1).

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 13 Žalobkyně podaly projednávanou žalobu návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 29. února 2008.
- 14 Euroalliances požádala podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 23. června 2008 o vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Rady a Komise.
- 15 Usnesením ze dne 19. ledna 2009 povolil předseda čtvrtého senátu Tribunálu tento vstup do řízení v případě návrhu na zrušení a zamítl tento vstup v případě návrhu na náhradu škody.
- 16 Jelikož se měnilo složení senátů Tribunálu, byl soudce zpravodaj přidělen ke třetímu senátu, kterému byla tudíž přidělena i projednávaná věc.
- 17 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (třetí senát) zahájit ústní část řízení. Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání dne 18. května 2011.
- 18 Žalobkyně v podstatě navrhuje, aby Tribunál:
 - zrušil napadené nařízení v rozsahu, v němž ukládá antidumpingové clo na dovoz SiMn, který vyrábějí nebo prodávají;

- uložil společně a nerozdílně Radě a Komisi, aby uhradily škodu navýšenou o úroky za újmu, která jim byla způsobena zahájením šetření a přijetím napadeného nařízení;

- uložil Radě a Komisi náhradu nákladů řízení.

19 Rada v podstatě navrhuje, aby Tribunál:

- zamítl žalobu;

- uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

20 Komise v podstatě navrhuje, aby Tribunál:

- odmítl jak návrh na zrušení, tak návrh na náhradu škody jako nepřijatelné;

- podpůrně zamítl oba návrhy jako neopodstatněné;

- uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

21 Euroalliances v podstatě navrhuje, aby Tribunál:

- zamítl návrh na zrušení;

- uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

22 Na jednání žalobkyně v odpovědi na otázky Tribunálu uvedly, že jejich návrh na zrušení směřoval ke zrušení napadeného nařízení pouze v rozsahu, v němž se týká dovozu SiMn vyráběného společností Kazchrome, a že návrh na náhradu škody směřoval pouze proti Radě.

23 Kromě toho žalobkyně rovněž v odpovědi na otázku Tribunálu upřesnily, že jejich žádosti o důvěrné zacházení s informacemi ve vztahu k Euroalliances je třeba rozumět tak, že pokud jde o návrh na náhradu škody, týká se skutkových okolností tohoto návrhu, a nikoliv právní argumentace.

Právní otázky

K návrhu na zrušení

24 Komise zpochybňuje přípustnost návrhu na zrušení v rozsahu, v němž směřuje proti ní, jelikož napadené nařízení bylo přijato Radou.

- 25 Žalobkyně v tomto ohledu argumenty nepředložily.
- 26 Je třeba konstatovat, že návrh směřující ke zrušení napadeného nařízení je nepřijatelný v rozsahu, v němž směřuje proti Komisi, jelikož uvedené nařízení bylo přijato pouze Radou. V souladu s judikaturou je totiž role Komise v antidumpingových řízeních součástí rozhodovacího procesu Rady. Je pověřena vedením šetření a na základě těchto šetření rozhodováním o ukončení řízení, nebo naopak o jeho pokračování tím, že přijímá předběžná opatření a navrhuje přijetí takových konečných opatření Radě, jako je napadené nařízení. Rozhodovací pravomoc však přísluší Radě, která může upustit od přijetí jakéhokoliv rozhodnutí, pokud s Komisí nesouhlasí, nebo naopak může na základě jejích návrhů rozhodnutí přijmout (viz usnesení Soudního dvora ze dne 11. listopadu 1987, *Nashua a další v. Rada a Komise*, 150/87, Recueil, s. 4421, body 6 a 7 a citovaná judikatura).
- 27 Na podporu svého návrhu se žalobkyně dovolávají dvanácti žalobních důvodů nebo skupin žalobních důvodů.
- 28 Úvodem je třeba přezkoumat čtvrtou skupinu žalobních důvodů týkající se srovnání mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou, jakož i pátou skupinu žalobních důvodů týkající se výpočtu cenového podbízení.

Ke čtvrté skupině žalobních důvodů, týkající se srovnání mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou

- 29 Žalobkyně zejména tvrdí, že Rada porušila svou povinnost uvést odůvodnění a porušila nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 56, s. 1;

Zvl. vyd. 11/10, s. 45), ve znění změn (dále jen „základní nařízení“) [nahrazené nařízením Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, s. 51, oprava Úř. věst. L 7, s. 22)] v čl. 2 odst. 10 písm. i) [nyní čl. 2 odst. 10 písm. i) nařízení č. 1225/2009] tím, že provedla úpravu snižující vývozní cenu společnosti Kazchrome kvůli údajným provizím společnosti ENRC z důvodu, že měla funkci podobnou funkci obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplaty formou provize.

30 Rada tvrdí, že odůvodnění poskytnuté v napadeném nařízení bylo dostačující zejména s přihlédnutím ke skutečnostem a výměně informací, k nimž došlo mezi Komisí a žalobkyněmi v průběhu antidumpingového řízení, a že tyto neprokazují, že se dopustila zjevně nesprávného právního posouzení tím, že provedla napadenou úpravu, a tudíž porušila čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení.

31 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury musí být odůvodnění vyžadované článkem 253 ES přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musejí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonávat svůj přezkum. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, kterým je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání těchto vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 253 ES, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho text, ale také s ohledem na jeho celkovou souvislost, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 30. září 2003, Eurocoton a další v. Rada, C-76/01 P, Recueil, s. I-10091, bod 88 a citovaná judikatura).

32 Článek 2 odst. 10 základního nařízení stanoví:

„Mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou se provede spravedlivé srovnání. Toto srovnání se provede na stejné obchodní úrovni a na základě prodeje uskutečněného ve stejné nebo co nejbližší době, jakož i s náležitým přihlédnutím k jiným rozdílům, které ovlivňují srovnatelnost cen. [...]

Pokud jsou splněny výše uvedené podmínky, mohou se provést úpravy pro tyto činitele:

[...]

i) Provize

Provede se úprava o rozdíly v provizích, které se vyplácejí za daný prodej.

„Provizí se rozumí rovněž obchodní přírážka obchodníka k cenám výrobku nebo obdobného výrobku, pokud tento obchodník plní funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize.

[...]“

II - 8066

- 33 V projednávaném případě z bodu 67 odůvodnění napadeného nařízení vyplývá, že jelikož společnost Kazchrome uskutečňovala vývozy dotčeného výrobku do Společenství prostřednictvím společnosti ENRC, definované jako obchodní společnost ve spojení se sídlem ve třetí zemi, vývozní cena této společnosti byla stanovena na základě cen účtovaných společnostmi ENRC při dalším prodeji prvním nezávislému odběrateli ve Společenství.
- 34 V bodech 73 až 75 odůvodnění napadeného nařízení Rada usoudila, že k zajištění spravedlivého srovnání mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou bylo třeba provést takovou úpravu vývozní ceny, jaká byla stanovena v bodě 67 odůvodnění, zejména ohledně provize. V tomto ohledu měla za to, že v prodeji společnosti Kazchrome do Společenství měla společnost ENRC funkci podobnou funkci obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplaty formou provize a že společnost ENRC nebyla součástí domácího prodejního řetězce společnosti Kazchrome.
- 35 V odpovědi na otázku Tribunálu Rada na jednání potvrdila, že jak patrně vyplývá z textu bodu 74 odůvodnění napadeného nařízení, zde obsažený odkaz na skutečnost, že společnost ENRC nebyla součástí domácího prodeje společnosti Kazchrome, sloužil pouze k uvedení důvodu, proč se domnívala, že existoval rozdíl mezi domácím prodejem a prodejem na vývoz, který odůvodňoval úpravu, a nikoliv k opodstatnění kvalifikace vztahů mezi žalobci jako vztahů podobných těm, které existují mezi komitentem a komisionářem, a v důsledku toho k odůvodnění existence „provize“ zahrnuté do vývozní ceny. Tato skutečnost se tedy týkala dopadu na cenovou srovnatelnost činitele, na jehož základě byla provedena úprava, a nikoliv jeho samé existence.
- 36 Je tedy třeba uvést, že závěr v napadeném nařízení, podle něhož měla společnost ENRC funkci podobnou funkci obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplaty formou provize, spočívá na dvou skutečnostech uvedených v bodě 74 odůvodnění napadeného nařízení: skutečnosti, že žalobkyně jsou samostatnými právníckými osobami, a skutečnosti, že jednaly na základě vztahu mezi kupujícím a prodávajícím.

- 37 Kromě toho z napadeného nařízení i z upřesnění poskytnutých Radou před Tribunálem vyplývá, že účelem těchto důvodů Rady bylo uvést, že žalobkyně mezi sebou udržovaly obchodní vztah založený na běžných konkurenčních podmínkách a že za těchto okolností na společnost ENRC nemohlo být nahlíženo tak, že jedná jako vnitřní oddělení prodeje.
- 38 Je však třeba konstatovat, že tím, že se text napadeného nařízení omezuje na uvedení těchto dvou skutečností, neumožňuje se seznámit se skutkovými a právními úvahami, na nichž se zakládá závěr, ke kterému Rada dospěla.
- 39 Na jedné straně toto posouzení nepostačuje k opodstatnění závěru, podle něhož funkce společnosti ENRC nespočívala ve funkci vnitřního oddělení prodeje, ale ve funkci obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize, ačkoli je zjevné, že žalobkyně jsou samostatnými právníckými osobami, a tedy že společnost ENRC není vnitřním oddělením prodeje.
- 40 Na druhé straně pouhé tvrzení, že žalobkyně „jednaly na základě vztahu mezi kupujícím a prodávajícím“, neumožňuje pochopit důvody, na jejichž základě Rada usoudila, navzdory informacím předloženým žalobkyněmi, že obchodní vztah mezi nimi byl založen za běžných konkurenčních podmínek, a že v důsledku toho funkce společnosti ENRC nespočívala ve funkci vnitřního oddělení prodeje, ale ve funkci obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize. Je totiž třeba uvést, že v průběhu celého šetření žalobkyně předkládaly informace, jejichž účelem bylo prokázat, že společnost ENRC nejednala jako vázaný prodávající, ale jako vnitřní oddělení prodeje pro tovary společnosti Kazchrome.
- 41 Ačkoli Rada jistě správně tvrdí, že otázka, zda odůvodnění napadeného nařízení splňuje požadavky článku 253 ES, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho text (viz bod 31 výše), ale také s ohledem na výměnu informací, k níž došlo mezi Komisí

a žalobkyněmi v průběhu antidumpingového řízení, neumožňuje tato úvaha učinit závěr, že povinnost uvést odůvodnění byla projednáváním případě dodržena.

- 42 Je totiž třeba poznamenat, že Rada ve svých písemných vyjádřeních ani na jednání neposkytla upřesnění stran dokumentů ve spise, ve kterých by se relevantní výměna informací nacházela. Kromě toho doplňující upřesnění ohledně důvodů, na jejichž základě Komise navrhla Radě, aby shledala, že žalobkyně jednaly ve vztahu mezi kupujícím a prodávajícím, nejsou obsaženy ani v dokumentu poskytujícím konečné informace ze dne 5. října 2007 (bod 72 odůvodnění) ani v přepracovaném dokumentu poskytujícím konečné informace ze dne 31. října 2007 (bod 74 odůvodnění). Oba tyto dokumenty jsou totiž sepsány totožně s napadeným nařízením a neposkytují bližší upřesnění. Dodatečné informace nejsou obsaženy ani v takových dokumentech specificky se týkajících žalobkyň a zaslaných v téže době jako oba dokumenty zmíněné výše nebo později, jako je dopis Komise ze dne 5. prosince 2007 zaslaný v odpovědi na reakce žalobkyň na přepracovaný dokument poskytující konečné informace.
- 43 Je tedy třeba konstatovat, že posouzení Rady, podle něhož společnost ENRC měla funkci podobnou funkci obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize, není dostatečně odůvodněno.
- 44 Další argumenty vznesené Radou v průběhu řízení nejsou takové povahy, aby toto posouzení změnilo.
- 45 Rada tvrdí, že opodstatněnost jejího posouzení vyplývá z údajného zvýšeného stupně formalismu smlouvy o koupi a prodeji zavazující žalobkyně [důvěrné]¹, a dále z některých skutečností, které uvedly ve své žalobě, aby prokázaly, že společnost ENRC nejednala jako obchodní zástupce vykonávající svou činnost za úplatu formou provize.

1 — Skryté důvěrné údaje.

Tvrdí také, že funkce společnosti ENRC nemohly být chápány jako komplementární ve vztahu k funkcím společnosti [*důvěrné*] a že struktura skupiny, jíž jsou žalobkyně součástí, potvrzuje, že vztah, který mezi nimi existuje, nelze považovat za rovnocenný se vztahem mezi mandantem a mandatářem pracujícím na základě provize. Podle Rady ale skutečnost, že smlouva upravující vztahy mezi žalobkyněmi je podle jejího názoru obzvláště formalistická, byla zjevnou skutečností, již nebylo třeba výslovně zmiňovat.

46 I kdybychom však připustili, že údajný vysoký stupeň formalismu smlouvy byl zjevný, je třeba podotknout, že žalobkyně v průběhu antidumpingového řízení předložily celou řadu informací o vztazích mezi nimi a o funkcích společnosti ENRC, které podle nich prokazovaly, že společnost ENRC měla funkce náležející vnitřnímu oddělení prodeje výrobce. Je přitom nutno konstatovat, že z četby napadeného nařízení a dokumentů obsažených ve spise není možné, aby žalobkyně – a Tribunál – pochopily, že posouzení, podle něhož žalobkyně udržovaly vztah mezi kupujícím a prodávajícím založený za běžných konkurenčních podmínek, spočívalo na údajném formalismu smlouvy, která je vázána, ani *a fortiori* na základě kterých důvodů tento formalismus sám o sobě odůvodnil napadené posouzení navzdory dalším dovolávaným okolnostem. Je tak třeba zejména podotknout, že v odpovědi na odkaz učiněný Radou na smlouvu v žalobní odpovědi, žalobkyně v replice tvrdí, že tento případný formalismus odpovídá vnějším omezením, která nesouvisejí s povahou vztahu, který mezi sebou udržují.

47 Za těchto okolností odkaz Rady na formalismus smlouvy zavazující žalobkyně musí být považován za nové odůvodnění přednesené ve stadiu soudního řízení, které není takové povahy, aby mohlo zhojit nedostatek odůvodnění, který byl konstatován výše.

- 48 Stejně tomu je i v případě odkazu Rady na další skutečnosti zmíněné žalobkyněmi v jejich žalobě, které podle Rady potvrzují opodstatněnost jejího posouzení (viz bod 45 výše), ale nebyly uvedeny ani v napadeném nařízení, ani v písemnostech Komise v průběhu správního řízení. Komise ani nepředkládá žádné informace umožňující konstatovat, že žalobkyně musely nezbytně pochopit, že k přijetí jejího stanoviska ji dovedly právě tyto skutečnosti.
- 49 Je tedy třeba vyhovět výtce vycházející z nedostatku odůvodnění vznesené žalobkyněmi v rámci čtvrté skupiny jejich žalobních důvodů.

K páté skupině žalobních důvodů, týkající se výpočtu cenového podbízení

- 50 Napadené nařízení dospělo k závěru, že u výrobku pocházejícího z Kazachstánu existovalo cenové podbízení celkově o 4,5 % na základě váženého průměru, a sice že ceny, za něž se výrobek prodával ve Společenství, byly o 4,5 % nižší než ceny výrobního odvětví Společenství (bod 104 odůvodnění).
- 51 Podle napadeného nařízení bylo rozpětí cenového podbízení vypočítáno pro všechny země srovnáním cen „ze závodu“ výrobního odvětví Společenství s cenami dovezeného zboží v okamžiku, kdy fyzicky vstoupí na území Společenství, řádně upravenými o náklady na vykládku a proclení (bod 105 odůvodnění).

- 52 Některé z výrobků žalobkyň byly přepraveny vlakem z Kazachstánu do přístavů Klajpedy (Litva) nebo Kaliningradu (Rusko), poté byly převezeny přes Litvu v celním režimu „vnějšího tranzitu“, než byly naloženy a přepraveny po mezinárodních vodách až do přístavu určení, obvykle do Rotterdamu (Nizozemsko). Tudíž v souladu s metodikou uvedenou v bodě 51 výše byly ceny těchto výrobků žalobkyň pro účely srovnání s cenou výrobního odvětví Společenství vypočítány tak, že se od vývozních cen „franko přístav určení“ odečetly náklady odpovídající přepravě mezi hraničním bodem Běloruska s Litvou, kudy výrobky do Litvy vstoupily, a přístavem určení.
- 53 Žalobkyně tvrdí, že počítáním rozpětí cenového podbízení odkazem na ceny jejich výrobku při prvním vstupu na území Společenství pozemní cestou, zatímco jsou proclívány jinde, Rada porušila zejména čl. 3 odst. 2 základního nařízení (nyní čl. 3 odst. 2 nařízení č. 1225/2009) a dopustila se zjevně nesprávného posouzení. Připomínají, že čl. 3 odst. 2 základního nařízení vyžaduje objektivní přezkum účinku dovozů na ceny na trhu Společenství, a tvrdí, že Rada porušila toto ustanovení, takže provedená úprava je zjevně nespravedlivá a diskriminační.
- 54 Rada uplatňuje, že základní nařízení podrobně neuvádí, jak se musí provést analýza cenového podbízení, a tvrdí, že v důsledku toho disponuje širokou posuzovací pravomocí v tomto ohledu. Má za to, že metoda použitá při výpočtu dovozních cen pro účely výpočtu cenového podbízení není zjevně nespravedlivá a diskriminační, a v důsledku toho respektuje čl. 3 odst. 2 základního nařízení.
- 55 Je třeba poznamenat, že z argumentů účastníků řízení vyplývá, že nejpřesnějším způsobem, jak vypočítat cenové podbízení, by bylo srovnání cen dovozů s cenami výrobků výrobního odvětví Společenství zahrnutím všech nákladů až do závodů zákazníků. Jelikož tento postup není proveditelný z důvodu vysokého počtu výpočtů, které by

vyžadoval, účastníci řízení se shodují na tom, že spravedlivé posouzení lze uskutečnit srovnáním cen výrobků výrobního odvětví Společenství „ze závodu“ bez nákladů na dopravu s cenami dovozů zahrnujícími část uvedených nákladů, aby byla zohledněna skutečnost, že dovozy nekonkurují výrobkům Společenství za ceny „ze závodu“ a že musí být přepravovány na velmi dlouhé vzdálenosti, aby se dostaly do závodů zákazníků Společenství.

- 56 Účastníci řízení se však neshodnou ohledně otázky, zda referenčním bodem, od něhož se náklady na dopravu dovozů nemají zahrnovat do ceny dovozů, aby byla zaručena spravedlnost srovnání s výrobky výrobního odvětví Společenství, je bod proclení, jak tvrdí žalobkyně, nebo místo, kudy dovozy poprvé vstupují na území Společenství pozemní cestou, což obhajuje Rada.
- 57 Je třeba podotknout, že pro účely projednávané věci není nezbytné zaujmout stanovisko k referenčnímu bodu, který by byl obecně nevhodnější, a stačí přezkoumat, zda za okolností projednávané věci nebyla volba Rady zjevně nevhodná.
- 58 Úvodem je třeba uvést, že čl. 1 odst. 1 základního nařízení (nyní čl. 1 odst. 1 nařízení č. 1225/2009) stanoví, že „[a]ntidumpingové clo může být uloženo na každý dumpingový výrobek, jehož propuštění do volného oběhu ve Společenství působí újmu.“ Toto ustanovení vycházející z článku 1 nadepsaného „Zásady“, zakotvuje zásadní pravidlo pro ukládání antidumpingových cel, podle něhož nestačí, aby dovážené zboží bylo předmětem dumpingu, je ještě třeba, aby jeho propuštění do volného oběhu způsobilo újmu. Právě za účelem určení existence újmy základní nařízení ve svém čl. 3 odst. 2 a 3 (nyní čl. 3 odst. 2 a 3 nařízení č. 1225/2009) stanoví, že je třeba provést objektivní

přezkum účinku dovozů na ceny obdobných výrobků na trhu Společenství, a že se za tímto účelem posoudí, zda ve srovnání s cenou obdobného výrobku existuje značné cenové podbízení ze strany dumpingového dovozu, nebo zda tento dovoz jinak způsobil významnou měrou pokles cen nebo zabránil významnou měrou jejich růstu, ke kterému by jinak došlo.

59 Z toho vyplývá, zejména odkazem na možnost, že by byla dumpingovými dovozy způsobena újma, že je třeba přezkoumat otázku, zda se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že určila referenční bod ve vztahu k němuž bylo třeba v projednávaném případě vypočítat cenu výrobků žalobkyně, kterou je nutno srovnat s cenami výrobního odvětví Společenství. Rada sama ostatně uznává vztah existující mezi cenovým podbízením a příčinnou souvislostí, když tvrdí, že „výpočet cenového podbízení má zvláštní důležitost v rámci přezkumu cen dovozů za účelem posouzení příčinné souvislosti mezi dumpingovými dovozy a zjištěnou újmou“ a že tato skupina žalobních důvodů „se týká technického aspektu, který je relevantní pro určení újmy i příčinné souvislosti“.

60 Žalobkyně tvrdí, že ceny dovozů měly být vypočítány z vývozní ceny „franko přístav určení“, a tedy v přístavu proclení, a nikoliv v bodě fyzického vstupu na území Společenství. Zejména tvrdí, že volba tohoto bodu je nespravedlivá, jelikož znamená, že zboží, za které zákazník platí totožnou cenu a je mu dodáno na totéž místo, působí či nepůsobí újmu výrobnímu odvětví Společenství podle toho, zda trasa, po které je zboží přepravováno až do přístavu proclení, zahrnuje či nezahrnuje první přechod území Společenství, a to dokonce i tehdy, když se jedná o přepravu v celním režimu „vnější tranzit“ a neznamená dovoz zboží.

- 61 Rada odpovídá, že dovozy přicházejí na trh Společenství, když poprvé vstoupí na území Společenství, zatímco výrobky výrobního odvětví Společenství tak činí v okamžiku, kdy opustí továrnu, a že tedy na těchto dvou místech lze mít za to, že výrobky jsou mezi sebou ve vztahu přímé hospodářské soutěže, což umožňuje spravedlivé srovnání.
- 62 Je třeba poznamenat, jak tvrdí žalobkyně, že ceny použité Radou nejsou odrazem cen dohodnutých se zákazníky ve Společenství, a to obvykle cen CIF (cena, pojištění a doprava) do přístavu proclení, a představují pouze hodnotu uměle stanovenou Radou. Ačkoliv je pravda, že každé antidumpingové řízení s sebou nese složité výpočty a často se při něm zohledňují uměle stanovené hodnoty, nic to nemění na tom, že jelikož byla hodnota použitá Radou pro účely přezkumu cenového podbízení vypočítána v průběhu šetření pomocí informací poskytnutých žalobkyněmi, nemohla být zohledněna zákazníky, aby se rozhodli, zda zboží zakoupí od výrobního odvětví Společenství nebo od žalobkyň. Tato hodnota nemohla být uvedenými zákazníky ani posouzena, jelikož nic neumožňuje dospět k závěru, že znali přesnou trasu, kterou bylo přepraveno zboží před příjezdem do bodu proclení, a že proto věděli, že výrobky po určitou část cesty již překročily území Společenství. Rada tak v odpovědi na otázku Tribunálu na jednání připustila, že nevěděla, zda zákazníci znali trasu zboží, ale že je tato trasa v žádném případě nezajímala, jelikož jedinou důležitou věcí pro ně byla konečná cena výrobku při dodání do jejich továrny.
- 63 Z toho vyplývá, že ceny dohodnuté mezi žalobkyněmi a zákazníky, a nikoliv ceny v přechodné fázi přepravy, byť na území Společenství, jsou cenami, které mohly ovlivnit rozhodnutí zákazníků zakoupit výrobky žalobkyň, a nikoliv výrobky výrobního odvětví Společenství. I když zákazníci zajímá konečná cena výrobku při dodání do jejich továrny, jak tvrdí Rada, nic to nemění na tom, jak zdůraznily žalobkyně na jednání v odpovědi na otázku Tribunálu, že zákazníci dobře znají náklady na dopravu

z přístavu proclení do svých továren, a mohou si tedy snadno spočítat konečnou cenu z cen CIF do přístavu proclení, které si mezi sebou dohodli.

64 Rovněž z toho vyplývá, jak tvrdí žalobkyně, že všechny výrobky, které žalobkyně nebo další vyvážející výrobci z dalších zemí prodali zákazníkům Společenství, způsobily stejnou újmu bez ohledu na trasu jejich přepravy, jestliže byly zákazníkům prodány na tomtéž místě a za totožnou nebo velmi podobnou cenu.

65 Kromě toho je třeba uvést, že v případě zboží žalobkyň nebo dalších vývozců, které vstoupilo na území Společenství v přístavu proclení, Rada usoudila, že náklady na dopravu mezi přístavy a závody zákazníka byly rovnocenné nákladům na dopravu mezi továrnou výrobce Společenství a týmiž závody. Rada přitom neprokazuje, že by dodatečný odpočet značné části nákladů vynaložených na dopravu před příjezdem do přístavu proclení byl nezbytný k tomu, aby bylo zajištěno spravedlivé srovnání, a to aby nebyly do ceny dovozů zahrnuty náklady nezahrnuté do ceny výrobního odvětví Společenství, když zboží bylo přepravováno několik set kilometrů přes Litvu ve vnějším tranzitu před tím, než bylo naloženo a přepravováno mezinárodními vodami.

66 Tuto úvahu lze ilustrovat odkazem na příklad navržený samou Radou v duplice. Rada se totiž táže, z jakého důvodu by ceny části zboží žalobkyň neměly být vypočítány s ohledem na jejich překročení hranice Litvy s Běloruskem, když výrobky polských výrobců také musí být přepraveny z jejich továren v Polsku. Jelikož náklady z továrny v Polsku však byly posouzeny jako rovnocenné nákladům z přístavu v Rotterdamu pro

dovozy, které přijely přímo a byly v uvedeném přístavu procleny, není nijak prokázáno, že v projednávaném případě byl odpočet značných nákladů souvisejících s dopravou mezi hranicí Litvou s Běloruskem a přístavem Rotterdam nezbytný k zajištění spravedlivého srovnání cen zboží žalobkyně s cenami polského výrobce.

- 67 Za těchto okolností je třeba usoudit, že se Rada v projednávaném případě dopustila zjevně nesprávného posouzení, když usoudila, že objektivní srovnání dovozních cen s cenami výrobního odvětví Společenství v projednávaném případě vyžadovalo, aby referenčním bodem pro určení dovozních cen byla hranice Běloruska s Litvou pro výrobky žalobkyně, které byly přepraveny přes přístavy Klajpeda a Kaliningrad.
- 68 Konečně, pokud jde o argument Rady, podle něhož by posouzení, že referenčním bodem pro určení dovozních cen byl přístav proclení, narušilo systém tím, že by vedlo výrobce k dohodě s jejich zákazníky na proclení co nejbližší jejich továrnám, je třeba připomenout, že se závěr vyplývající z výše uvedeného přezkumu týká pouze projednávané věci a že Komise a Rada musí v rámci své posuzovací pravomoci zohlednit všechny relevantní skutečnosti každého případu, včetně indicií umožňujících usoudit, že na rozdíl od projednávané věci volba přepravy a míst proclení směřovala k narušení srovnání cen dovozů a výrobků Společenství.
- 69 Je tedy třeba vyhovět výtce vycházející z nesprávného právního posouzení vznesené žalobkyněmi v rámci páté skupiny jejich žalobních důvodů.

- 70 Je třeba poznamenat, že bez uskutečnění takové úpravy vývozní ceny společnosti Kazchrome, jak se stanoví v bodě 67 odůvodnění napadeného nařízení, by výrobky žalobkyň nebyly považovány za dumpingové, nebo přinejmenším by dumpingové rozpětí bylo nižší než to, které bylo vypočítáno v napadeném nařízení a které sloužilo jako základ pro určení uloženého antidumpingového cla (bod 170 odůvodnění). Kromě toho ze spisu vyplývá, že výpočet cen dovozů žalobkyň určených pro Společenství při jejich překročení hranice Běloruska s Litvou měl za účinek cenové podbízení ve vztahu k výrobkům výrobního odvětví Společenství, což je základem závěru, podle něhož dovoz výrobků žalobkyň způsobil újmu výrobnímu odvětví Společenství (bod 145 odůvodnění napadeného nařízení). Z toho vyplývá, že se obě výtky, kterým Tribunál vyhověl, týkají posouzení, která představují nezbytný základ pro uložení antidumpingového cla na dovozy SiMn vyrobeného společnostmi Kazchrome.
- 71 S přihlédnutím k výše uvedenému je třeba zrušit napadené nařízení v rozsahu, v němž se týká dovozů SiMn vyrobeného společnostmi Kazchrome, aniž je třeba se vyjádřit k ostatním žalobním důvodům a argumentům vzneseným žalobkyněmi.

K návrhu na náhradu škody

- 72 Tímto návrhem žalobkyně směřují k získání náhrady za tři druhy újmy spočívající v ušlém zisku, v nákladech vynaložených pro účely řízení a ve ztrátách na kurzu akcií jejich mateřské společnosti dne 7. prosince 2007.
- 73 Podle ustálené judikatury ke vzniku mimosmluvní odpovědnosti Společenství za protiprávní jednání jeho orgánů musí být splněn souhrn podmínek, a to protiprávnost

jednání vytykánoho orgánům, existence skutečné škody a příčinná souvislost mezi tvrzeným jednáním a dovolávanou újmou (rozsudky Soudního dvora ze dne 29. září 1982, *Oleifici Mediterranei v. EHS*, 26/81, Recueil, s. 3057, bod 16, a Tribunálu ze dne 16. července 1998, *Bergaderm a Goupil v. Komise*, T-199/96, Recueil, s. II-2805, bod 48). Jestliže není splněna jedna z podmínek vzniku mimosmluvní odpovědnosti Společenství, žaloba musí být zamítnuta, aniž je třeba zkoumat další podmínky (viz rozsudek Tribunálu ze dne 20. února 2002, *Förde-Reederei v. Rada a Komise*, T-170/00, Recueil, s. II-515, bod 37 a citovaná judikatura).

- 74 V projednávaném případě je třeba přezkum zahájit podmínkou týkající se existence příčinné souvislosti mezi dovolávaným protiprávním jednáním a uplatňovanou škodou.
- 75 Zprvée, pokud jde o příčinnou souvislost mezi ušlým ziskem a uplatňovaným protiprávním jednáním, žalobkyně tvrdí, že kdyby nedošlo k neoprávněnému jednání Komise zahájením řízení proti Kazachstánu, vedením řízení a navržením opatření ani k neoprávněnému přijetí napadeného nařízení ze strany Rady, dosáhly by mnohem vyššího zisku, než je ten, kterého skutečně dosáhly na trhu Společenství. V tomto ohledu tvrdí, že prodeje společnosti ENRC do Společenství od zahájení antidumpingového řízení až do podání žaloby vykazují značné snížení v celkové hodnotě [důvěrné].
- 76 Je třeba konstatovat, že pouhý odkaz na snížení objemu prodejů nemůže být dostačující k prokázání příčinné souvislosti vyžadované judikaturou pro vznik mimosmluvní odpovědnosti Společenství. Je totiž třeba konstatovat, že ze spisu vyplývá, že objemy dovozu a prodejů výrobního odvětví Společenství se rok od roku značně liší. Zatímco tedy žalobkyně tvrdí, že rozdíl mezi objemem prodejů v roce 2006 a tímto objemem v roce 2007 postačuje k prokázání příčinné souvislosti, z argumentů, které předkládají v rámci svého návrhu na zrušení, zejména ze žalobního důvodu týkajícího se

kumulace jejich dovozů s dovozy z Čínské lidové republiky, vyplývá, že jejich vývozy do Společenství v roce 2004 [*důvěrné*] byly nižší než jejich vývozy v roce 2007 [*důvěrné*], přičemž žádné šetření, které by se jich týkalo, v té době neprobíhalo. Stejně tak srovnání údajů o vývozech v roce 2006 [*důvěrné*] s těmito údaji v roce 2007 [*důvěrné*] a údajů o vývozech v letech 2002 a 2003 [*důvěrné*] s těmito údaji v roce 2004 [*důvěrné*] ukazuje, že značné snížení dovozů pocházejících z Kazachstánu není důsledkem výlučně zahájení antidumpingového řízení nebo uložení antidumpingového cla.

- 77 Srovnání objemů prodeje uvedených v napadeném nařízení pro další země potvrzuje variabilitu uvedených objemů na dotčeném trhu podle let. Tabulka obsažená v bodě 137 odůvodnění napadeného nařízení, která se týká dovozů do Společenství pocházejících z Jižní Afriky, uvádí navýšení o 70 % v roce 2003 (81 330 tun) ve vztahu k roku 2002 (47 808 tun), následované snížením o 27,76 % v roce 2004 (58 753 tun) ve vztahu k roku 2003. Tabulka obsažená v bodě 138 odůvodnění napadeného nařízení, která se týká dovozů do Společenství pocházejících ze třetích zemí kromě Norska, Indie, Jižní Afriky a zemí dotčených šetřením, uvádí navýšení o 28 % v roce 2003 (108 539 tun) ve vztahu k roku 2002 (84 904 tun), následované novým navýšením o 15,05 % v roce 2004 (124 872 tun) ve vztahu k roku 2003, zatímco srovnání údajů z let 2004 a 2005 (63 178 tun) ukazuje snížení o 49,41 %.

- 78 Zadruhé, pokud se jedná o příčinnou souvislost mezi náklady vynaloženými pro účely jejich účasti ve správním řízení a uplatňovaným protiprávním jednáním, žalobkyně tvrdí, že kdyby Komise neprávem nezahrnula Kazachstán do šetření, nevynaložily by tyto náklady, a když už bylo řízení zahájeno, kdyby Komise svým jednáním tak vážně a zjevně neporušovala svou posuzovací pravomoc nebo nezneužívala svou pravomoc, jejich spolupráce a související náklady by zabránily uložení antidumpingového cla.

- 79 Zprv je třeba poznamenat, jak tvrdí Rada, že náklady vynaložené pro účely účasti ve správním řízení mohly vyplynout nanejvýš ze zahájení šetření a jeho průběhu, a nikoliv z přijetí napadeného nařízení jako takového.
- 80 Zadruhé je třeba připomenout, že v souladu s judikaturou musí škoda vyplývat z dovolávané protiprávnosti, a nikoliv z volby žalobce způsobu jeho reakce na údajně protiprávní akt. Bylo tedy rozhodnuto, že k prokázání příčinné souvislosti nestačí pouhá skutečnost, že protiprávní jednání představovalo nezbytnou podmínku (*conditio sine qua non*) pro vznik škody v tom smyslu, že škoda by nevznikla, nedošlo-li by k takovému jednání (v tomto smyslu viz usnesení Tribunálu ze dne 12. prosince 2007, *Atlantic Container Line a další v. Komise*, T-113/04, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, body 31 až 40).
- 81 Účast vyvážejících výrobců (nebo jakékoliv další dotčené strany) na antidumpingovém řízení se přitom nevyžaduje (usnesení Tribunálu ze dne 14. března 1996, *Dysan Magnetics a Review Magnetics v. Komise*, T-134/95, Recueil, s. II-181, bod 27) a tito mají volnost posoudit vhodnost a zájem na účasti, jakož i intenzitu své účasti a náklady vynaložené za tímto účelem. Kromě toho mají volnost si zejména zvolit, zda se zúčastní pouze tak, že své zaměstnance požádají o shromáždění příslušných tvrzení a nechají se zastoupit zaměstnanci své právní služby nebo si vyžádají služby advokátní kanceláře.
- 82 V každém případě, jak tvrdí Rada, uplatňované náklady odpovídající práci zaměstnanců nelze posuzovat tak, že bezprostředně souvisí s šetřením, jelikož výplaty zaměstnanců musely být vypláceny bez ohledu na existenci probíhajícího antidumpingového řízení. Kromě toho žalobkyně ani netvrdí, že osoby účastníci se řízení byly

za tímto účelem přijaty nebo že byly propuštěny z důvodu nedostatku dodatečného pracovního vytížení vyplývajícího z účasti na šetření.

- 83 Pokud jde o odměny advokátů, stačí uvést, že se žalobkyně omezují na to, že uplatňují tyto náklady, aniž se alespoň snaží prokázat, že byly nezbytné a nevyplývaly z jejich volby způsobu reakce na zahájení šetření.
- 84 Za těchto okolností je třeba mít za to, že žalobkyně neprokazují příčinnou souvislost mezi protiprávním jednáním, které uplatňují, a prvními dvěma druhy škod, jichž se dovolávají. Návrh na náhradu škody proto musí být zamítnut stran údajně utrpěné škodu, aniž je třeba zkoumat existenci dostatečně závažného porušení nebo existenci uplatňované škody.
- 85 Zatřetí, pokud jde o škodu spočívající ve ztrátách způsobených poklesem kurzu akcií mateřské společnosti žalobkyň dne 7. prosince 2007, je nutno konstatovat, že není vůbec zmíněna v rámci jejich argumentace o příčinné souvislosti. Podle čl. 21 prvního pododstavce statutu Soudního dvora, použitelného na řízení před Tribunálem na základě čl. 53 prvního pododstavce téhož statutu a čl. 44 odst. 1 písm. c) a d) jednacího řádu, musí žaloba obsahovat zejména předmět sporu a stručný popis dovolávaných žalobních důvodů. Tyto prvky musí být dostatečně jasné a přesné, aby umožnily žalovanému připravit si svou obhajobu a Tribunálu o žalobě rozhodnout případně bez dalších informací (usnesení Tribunálu ze dne 28. dubna 1993, *De Hoe v. Komise*, T-85/92, Recueil s. II-523, bod 20; ze dne 21. května 1999, *Asia Motor France a další v. Komise*, T-154/98, Recueil, s. II-1703, bod 49, a rozsudek Tribunálu ze dne 15. června 1999, *Ismeri Europa v. Účetní dvůr*, T-277/97, Recueil, s. II-1825, bod 29). Pokud jde tedy o tuto posledně uvedenou uplatňovanou újmu, návrh na náhradu škody je třeba odmítnout jako nepřijatelný.

- 86 Vzhledem k výše uvedenému je třeba návrh na náhradu škody zamítnout v plném rozsahu.

K návrhu na přijetí organizačních procesních opatření a provedení důkazů

- 87 Žalobkyně požádaly Tribunál, aby Radu a Komisi požádal o předložení celé řady dokumentů týkajících se žalobních důvodů, které vznesly, a aby nařídil jmenování nezávislého ekonomického znalce pověřeného vypracováním posudku o různých aspektech sporu.
- 88 S přihlédnutím k výše uvedenému není třeba požádat o předložení dokumentů zmíněných žalobkyněmi ani jmenovat nezávislého ekonomického znalce.

K nákladům řízení

- 89 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně neměly ve věci úspěch v rozsahu, v němž jejich žaloba směřovala proti Komisi, je důvodné jim uložit náhradu nákladů řízení Komise.
- 90 Kromě toho podle čl. 87 odst. 3 jednacího řádu může Tribunál rozdělit náklady mezi účastníky řízení nebo rozhodnout, že každý z nich ponese vlastní náklady, pokud

každý účastník měl ve věci částečně úspěch i neúspěch. V projednávaném případě je třeba rozhodnout, že žalobkyně ponese polovinu vlastních nákladů řízení a že se Radě ukládá náhrada druhé poloviny jejich nákladů řízení, jakož i to, že ponese vlastní náklady řízení.

- ⁹¹ Podle čl. 87 odst. 4 třetího pododstavce jednacího řádu může Tribunál nařídit, že vedlejší účastník řízení, který není uveden v prvním a druhém pododstavci tohoto ustanovení, ponese vlastní náklady. V projednávaném případě je třeba rozhodnout, že Euroalliales ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (třetí senát)

rozhodl takto:

- 1) Článek 1 nařízení Rady (ES) č. 1420/2007, kterým se ukládá konečné anti-dumpingové clo z dovozů silikomanganu pocházejícího z Čínské lidové republiky a Kazachstánu a ukončuje se řízení týkající se dovozů silikomanganu pocházejícího z Ukrajiny, se zrušuje v rozsahu, v němž se použije na dovozy silikomanganu vyráběného společností Transnational Company „Kazchrome“ AO.

- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.

- 3) **Společnosti Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing AG ponесou polovinu vlastních nákladů řízení a nahradí náklady řízení Evropské komise.**

- 4) **Rada Evropské unie nahradí polovinu nákladů řízení společností Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing a ponese vlastní náklady řízení.**

- 5) **Euroalliaгes ponese vlastní náklady řízení.**

Czúcz

Labucka

Gratsias

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 30. listopadu 2011.

Podpisy.